

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van de regelgeving over soorten, soortenschade, wapens, visserij en jacht, tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen en tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 betreffende de natuurbeheerplannen en de erkenning van natuurresevaten

- Definitieve goedkeuring

Samenvatting

Voorliggend wijzigingsbesluit bundelt diverse aanpassingen aan de Vlaamse soorten-, jacht- en riviervisserijwetgeving, evenals aanverwante wetgevingen.

De aanpassingen hebben hoofdzakelijk betrekking op technische wijzigingen (aanvullingen, verduidelijkingen, correcties), met relatief geringe impact, waarbij de rationale van de actuele wetgeving niet significant wijzigt. Doel is het verbeteren van de duidelijkheid en handhaafbaarheid van de wetgeving, of het wegwerken van hiaten in de wetgeving. Tegelijk worden een aantal bepalingen aangepast ingevolge wijzigingen in reglementering op federaal, Benelux of Europees niveau. Verder worden enkele technische correcties en aanpassingen doorgevoerd en wordt de wetgeving geactualiseerd.

Er wordt een wijziging aangebracht in de regeling omtrent publieke consultatie van natuurbeheerplannen, waardoor niet publiek toegankelijke militaire domeinen van consultatie vrijgesteld worden.

Tenslotte heft dit verzamelbesluit het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen integraal op.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Dit dossier vloeit voort uit de beleidsnota omgeving 2019-2014. Dit voorontwerp van besluit heeft betrekking op het beleidsveld Omgeving en Natuur, ISE natuur en biodiversiteit, SD 2: Doeltreffend soortenbeleid en -beheer.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2022/276 van 30 juni 2022 en aan het wetgevingsadvies nr. 2022/259 van 30 juni 2022.

Dit ontwerp van besluit valt buiten het toepassingsgebied van de reguleringsimpactanalyse aangezien dit regelgeving betreft waar geen vrije beleidsruimte bestaat. Deze uitzonderingsgrond houden dossiers in waar de Vlaamse regelgever geen vrije politieke beleidsruimte meer heeft. Onder 'geen vrije politieke beleidsruimte' wordt verstaan dat de Vlaamse Regering de beleidscontouren al vooraf heeft gevalideerd, bijvoorbeeld in de beleidsnota, wat in casu het geval is.

Het ontwerp van besluit werd voor overleg voorgelegd aan de Interministeriële conferentie leefmilieu teneinde het overleg te voeren zoals voorzien in artikel 6, §2, 2° van de Bijzondere Wet tot hervorming der Instellingen. Deze werd op 4 december 2023 afgesloten, en er waren geen bezwaren.

Het ontwerp van besluit werd voor overleg voorgelegd aan de Benelux-werkgroep "jacht en vogels". Deze werd op 4 december 2023 afgesloten, en er waren geen bezwaren.

De Minaraad heeft advies, met volgnummer 2023| 045, gegeven op 23 november 2023.

De VTC heeft advies nr. 2023/134 gegeven op 14 november 2023.

Op de zitting van 18/12/2023 besliste het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit om voor dit onderwerp te verwijzen naar het standaardadvies nr. 65/2023 van 24 maart 2023 betreffende de redactie van normatieve teksten.

Het advies 75.492/16 van de Raad van State werd verstrekt op 6 maart 2024. Om rekening te houden met de door de Raad gemaakte opmerkingen wordt het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering op een aantal plaatsen aangepast.

Dit besluit werd een eerste keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 20 oktober 2023. Een tweede principiële goedkeuring vond plaats op 26 januari 2024.

C. ADVIES MINARAAD

Het advies van de Minaraad werd verstrekt op 23 november 2023. Om rekening te houden met de door de Minaraad gemaakte opmerkingen wordt het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering op een aantal plaatsen aangepast. De voornaamste punten uit het advies worden als volgt beoordeeld:

Randnummers [1] en [2]: De raad stelt vast dat de regeling voor het reactief waterbeleid versnipperd is, en vraagt om een robuust en geïntegreerd kader voor reactief waterbeleid in geval van droogte.

In het ontwerpbesluit worden twee bijkomende instrumenten geïntroduceerd, waardoor captatieverboden voor oppervlaktewater kunnen ingesteld worden om schade ten gevolge van aanhouden droogte te voorkomen aan beschermde vegetaties en diersoorten. De raad vraagt te verduidelijken welke knelpunten deze regeling beoogt op te lossen, en vraagt om te onderzoeken of deze knelpunten kunnen opgelost worden door aanpassing van de bestaande regels. De raad vraagt om te verzekeren dat de regeling afgestemd is met en complementair is aan de bestaande regelgeving. Verder meent de raad dat er duidelijkheid moet komen omtrent de criteria die gebruikt worden om de impact op natuur in te schatten, en dat deze criteria in het reeds bestaande afwegingskader voor reactief waterbeleid dienen geïntegreerd te worden. De raad adviseert ten slotte om de terminologie uit het Waterwetboek aan te houden.

Repliek:

De actuele regelgeving biedt geen oplossing voor het stopzetten van captatie van water uit oude meanders in acute droogtesituaties. Het huidige reactieve droogtebeleid en het instellen van captatieverboden komt in die omstandigheden te laat. Meer specifiek situeert de problematiek zich op volgende twee knelpunten:

- Het tijdig instellen van een captatieverbod in meanders die verbonden zijn met een onbevaarbare waterloop;
- De handhaving door Natuurinspectie van het captatieverbod in meanders die verbonden zijn met een bevaarbare waterloop.

De problematiek stelt zich voornamelijk in de Schelde- en Leievallei, in mindere mate ook langs de Demer en in het Maasland. De voorbije jaren werd dit opgelost door via een veiligheidsbesluit van de Natuurinspectie een captatieverbod op te leggen in de meanders met de hoogste nood, om zo ecologische schade te voorkomen en ook handhaving mogelijk te maken door de handhavers van het ANB. Het opmaken van een veiligheidsbesluit was en is een noodoplossing in afwachting van een structurele, duurzame oplossing. Om die reden werden in het ontwerpbesluit twee bijkomende bepalingen geïntroduceerd, waardoor captatieverboden voor oppervlaktewater kunnen ingesteld worden om schade ten gevolge van aanhouden droogte te voorkomen aan beschermde vegetaties en diersoorten.

Op aangeven van de Mineraad en eveneens op vraag van de CIW werd onderzocht of een alternatieve oplossing mogelijk is, die bouwt op de huidige regelgeving en een verdere versnippering van het reactieve droogtebeleid voorkomt. De bevoegde diensten namen het engagement om beide aangehaalde knelpunten op te lossen via de bestaande kaders:

- Het bestaande afwegingskader voor het reactief droogtebeleid op de onbevaarbare waterlopen zal verfijnd worden, zodat voor de meanders die verbonden zijn met een onbevaarbare waterloop aangepaste drempelwaarden voor het waterpeil voor het instellen van een captatieverbod worden ingevoerd; hiervoor wordt advies gevraagd aan INBO om het kritische alarmpeil voor meanders te bepalen.
- De bevoegdheid voor Natuurinspectie voor het handhaven van het captatieverbod in meanders die verbonden zijn met een bevaarbare waterloop zal geregeld worden in het omgevingshandhavingsbesluit dat momenteel in voorbereiding is.

Bij gevolg worden beide bepalingen omtrent het instellen van een captatieverbod uit het wijzigingsbesluit geschrapt (voormalig artikel 2 en 13).

Randnummer [3]: De raad vraagt om in het ontwerpbesluit op te nemen dat de wijziging aan de wapenuitrusting voor ambtenaren enkel van toepassing is in het kader van de uitvoering van het varkenspestbestrijdingsplan.

Repliek:

Het voorstel om deze wijziging enkel van toepassing te laten zijn in uitvoering van het varkenspestbestrijdingsplan kan niet weerhouden worden. Het besluit waarin deze wijziging opgenomen wordt betreft immers een besluit over de reglementaire uitrusting van sommige

ambtenaren van het Agentschap voor Natuur en Bos. Dat betekent dat de reikwijdte van het besluit zich beperkt tot de mogelijkheden voor voorhanden hebben, bewaren en dragen van de wapens.

De reikwijdte strekt zich echter niet uit over de mogelijkheden en beperkingen inzake gebruik van deze wapens. Dat behoort tot de wetgevingen die het gebruik van deze middelen regelen. Zo blijft het gebruik van geluidsdempers en nachtzichtapparatuur in Vlaanderen a priori uitgesloten cf. artikel 9 van het Jachtvoorwaardenbesluit. De enige uitzondering hierop is voorzien in artikel 16 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de preventie, surveillance en bestrijding van klassieke en Afrikaanse varkenspest bij wilde zwijnen ter uitvoering van het Wildedierenziektedecreet van 28 maart 2014.

Voor deze instrumenten voorziet het wijzigingsbesluit een bredere toepassing voor de bijzondere jacht en bestrijding everzwijn in Vlaanderen, van zodra de federale wapenwet dit toelaat. In dat geval hoeven de aangestelden van het ANB hier niet van uitgesloten te worden.

Randnummer [4]: De raad is het eens met de wijziging van artikel 13 van het Soortenbesluit, waarbij n.a.v. de Brexit het vervoer van en de handel in dode specimina van barbarijse patrijs, rode patrijs en moerassneeuwhoen vanuit het Verenigd Koninkrijk worden toegestaan. De vraag om hier ook soorten van Bijlage III/B van de vogelrichtlijn aan toe te voegen, wordt echter enkel ondersteund door de Hubertusvereniging Vlaanderen.

Repliek:

Barbarijse patrijs, moerassneeuwhoen en rode patrijs staan opgenomen in Bijlage 1 categorie 5 van het Soortenbesluit. Deze soorten zijn niet in de vrije wildbaan aanwezig in België waardoor er geen bezwaar is om dode specimina vanuit het Verenigd Koninkrijk in te voeren. Deze wijziging richt zich enkel op het rechtzetten van een van de ongewenste economische gevolgen van de Brexit: de huidige regeling voor de EU wordt uitgebreid naar het VK.

Soorten van de vogelrichtlijn Bijlage III/B zijn: kolgans, grauwe gans, smient, wintertaling, pijlstaart, zwarte zee-eend, bokje, eider, goudplevier, houtsnip, kuifeend, meerkoet, slobbeend, tafeleend, topper, watersnip. Deze watervogels zijn voor het merendeel opgenomen als waterwild in de jachtwetgeving waardoor het soortenbesluit er niet op van toepassing is aangaande transport (cf. Soortenbesluit artikel 3, §2, 3°). Bovendien is het af te raden om soorten van Bijlage III/A en Bijlage III/B van de vogelrichtlijn die in Vlaanderen voorkomen op te nemen in Bijlage 1 categorie 5 van het Soortenbesluit, aangezien dit de handhaving van mogelijk illegale jacht bemoeilijkt.

Randnummer [5]: Het ontwerpbesluit stelt voor om te voorzien dat een beheerregeling voor invasieve uitheemse soorten beperkingen kan opleggen aan de bepalingen van Bijlage 3/1 van het Soortenbesluit. De raad meent dat dit contraproductief kan werken en de mogelijke verspreiding van zorgwekkende soorten verder in de hand kan werken. De raad vraagt om deze bepaling te schrappen.

Repliek:

Bijlage 3/1.3 van het Soortenbesluit geeft in algemene termen aan welke methodes men kan gebruiken voor exotenbestrijding. Niet al deze methodes zijn bruikbaar voor iedere soort of conform artikel 3/1.6 (dierenwelzijn) voor iedere soort. Een beheerregeling kan conform artikel 29 van het Soortenbesluit bepalen welke methodes moeten of mogen worden gebruikt voor een specifieke soort i.k.v. het behalen van de specifieke doelstellingen voor die soort (bv. indamming, uitroeiing). Dit wordt dus standaard afgetoetst bij de opmaak van de beheerregeling voor een specifieke soort. Dit is maatwerk, waarbij niet noodzakelijk alle methodes van Bijlage 3/1 worden overgenomen.

Voorliggende wijziging aan artikelen 31/8 en 31/11 van het Soortenbesluit wijzigen niets ten gronde aan de bestaande regelgeving m.b.t. beheerregelingen, maar verduidelijken enkel hoe een beheerregeling zich verhoudt tot bijlage 3/1. Hiermee wordt een onduidelijkheid rechtgezet die de

Mineraad en de SALV eerder zelf aangaven, cf hun advies uit 2020 over de beheerregeling voor de muskusrat.

In essentie: zonder beheerregeling geldt bijlage 3/1, maar een beheerregeling kan hier soortspecifiek op afwijken. Overigens wordt met de toevoeging aan artikel 29 van het Soortenbesluit ook de mogelijkheid gecreëerd om via een beheerregeling af te wijken van de beperkingen van bijlage 3/1. Voor sommige soorten kan zo net een verruiming van de bestrijdingsmogelijkheden bekomen worden.

Randnummer [6]: De Hubertusvereniging Vlaanderen vraagt om de goudjakhals toe te voegen aan artikel 3 van het Jachtdecreet, in plaats van aan de Bijlage 1 van het Soortenbesluit. De soort komt immers voor op Bijlage V van de Habitatrichtlijn, wat jacht niet a priori uitsluit. Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu menen dat dit niet mogelijk is zolang de soort zich niet in een goede staat van instandhouding bevindt.

Repliek:

De goudjakhals is een soort die nieuwe gebieden aan het koloniseren is, en het is dus voorbarig om een goede staat van instandhouding in het vooruitzicht te stellen. Een aanpassing van het jachtdecreet is nu niet aan de orde. Momenteel wordt de soort enkel opgenomen in het Soortenbesluit, in Bijlage 1 categorie 2, zodat de eventuele schade door goudjakhals vergoed kan worden volgens de procedures van het soortenschadebesluit. Verder is bestrijding van de goudjakhals mogelijk, middels het aanvragen van een afwijking op het soortenbesluit, waardoor een toevoeging van goudjakhals aan artikel 3 Jachtdecreet niet noodzakelijk is.

Randnummer [7]: De raad vraagt om een specifieke bepaling rond het gebruik van vallen voor bruine en zwarte ratten in de nabijheid van voedersilo's toe te voegen aan Bijlage 2 van het Soortenbesluit.

Repliek:

Het voorstel van de raad kadert binnen de bezorgdheid dat rattenvallen zonder opening bij het maaiveld mogelijks als niet reglementair kunnen beschouwd worden i.k.v. de jachtregelgeving. Dit wordt echter niet opgelost door de voorgestelde bepaling toe te voegen aan het Soortenbesluit. Een regeling ten gronde vereist een decretale aanpassing van Jachtdecreet en Natuurdecreet, en lijkt buitenproportioneel t.o.v. het gestelde probleem. Bovendien blijft via het voorliggende wijzigingsbesluit een alternatief voorhanden via het gebruik van selectieve veerklemmen, cf. de nieuwe bepaling van het Soortenbesluit, Bijlage 2, C, 5°, b).

Randnummer [8]: In het kader van de handhaving van de randvoorwaarden over het gebruik van vangtuigen, pleit de raad voor een interpretatie van deze bepaling zodat deze geen inbreuk op het eigendomsrecht als gevolg heeft.

Repliek:

De raad verwijst naar de bepaling die toegevoegd wordt aan Bijlage 3/1 van het Soortenbesluit. Deze bepaling herneemt de bepaling die reeds aanwezig is in Bijlage 3 van het Soortenbesluit (i.k.v. de bestrijding van bepaalde beschermde soorten) dat vangtuigen enkel mogen opgesteld worden op locaties die i.k.v. handhaving betreedbaar zijn zonder huiszoekingsbevel, en trekt deze door naar Bijlage 3/1 (i.k.v. bestrijding van uitheemse soorten). Dit omvat elke plaats, met uitzondering van bewoonde lokalen. Bijkomend wordt in beide bijlages verduidelijkt dat deze locaties op redelijke wijze toegankelijk moeten zijn voor de toezichthouders. De interpretatie daarvan wordt verduidelijkt in het verslag aan de Vlaamse regering bij het wijzigingsbesluit: vangtuigen mogen enkel opgesteld worden op locaties die voor toezichthouders toegankelijk zijn zonder overdreven klimwerk of braak. Uiteraard kan dit ook inhouden dat een plaatser van een vangkooi op eenvoudige vraag toegang verleent tot de geplaatste vangtuigen. Deze bepaling houdt dus op geen enkele wijze een inbreuk in op het eigendomsrecht.

Randnummer [9]: De raad vraagt om het behoud van de huidige bepaling inzake het tijdstip van controleren van vangkooien. De nieuwe regeling creëert volgens de raad rechtsonzekerheid, omdat een toezichthouder bij controle later dan een uur na zonsondergang, en bij aanwezigheid van dieren, verkeerdelijk zou kunnen concluderen dat er geen vroegtijdige dagelijkse controle plaatsvond.

Repliek:

De regeling creëert geen rechtsonzekerheid. Bij de handhaving van deze regeling zal er steeds twee keer gecontroleerd worden. Bij controle op één tijdstip kan immers, net als in de huidige regeling, niet vastgesteld worden dat het dagelijkse nazicht van de val al dan niet correct en juridisch sluitend werd uitgevoerd. Maar als bij een tweede controle, op een volgende dag minstens een uur na zonsondergang, een zelfde dier in de val zit kan wel geconcludeerd worden dat de val niet correct nagezien werd.

Randnummer [10]: De raad vraagt om het tijdstip van de bestrijding van uitheemse watervogels niet te beperken in functie van een betere afstemming op en handhaafbaarheid van het tijdstip van bejagen van waterwild.

Repliek:

De wijziging perkt de bestrijding met vuurwapen, luchtdrukwapens en gasdrukwapens op uitheemse watervogels in de periode van jacht op waterwild (15 augustus tot en met 30 september) in met 2 uur per dag. Deze synchronisatie van de tijdstippen van bejaging van waterwild enerzijds en bestrijding van uitheemse watervogels anderzijds is essentieel voor een effectieve handhaving. De impact op de bestrijding van uitheemse watervogels wordt als beperkt ingeschat: de bestrijding blijft steeds mogelijk tussen zonsopgang en zonsondergang. Buiten de periode van jacht op waterwild is er geen beperking t.o.v. de huidige regelgeving.

Randnummer [11]: De raad vraagt om deel B en deel D van bijlage 4 op elkaar af te stemmen voor wat betreft de noodzaak tot voorafgaande toestemming van een eigenaar of gebruiker bij het vrijlaten van dieren.

Repliek:

beide onderdelen worden op elkaar afgestemd door het toevoegen van de zin 'Er moet steeds een voorafgaande toestemming zijn van de eigenaar en, in voorkomend geval, de gebruiker, op wiens terrein de dieren worden vrijgelaten.' Aan Bijlage 4, B, 3° van het Soortenbesluit.

Randnummer [12]: De raad is verdeeld omtrent de noodzaak tot het invoeren van wijzigingen aan de werking van de opvangcentra voor wilde dieren (VOC's). Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu vragen om deze wijzigingen in deze fase niet door te voeren maar eerst een toekomstvisie op te stellen. Hubertusvereniging Vlaanderen dringt aan om de wijzigingen nu al door te voeren.

Repliek:

Uit een doorlichting uitgevoerd in 2022 blijkt dat de huidige werking en infrastructuur van meerdere VOC's een aanzienlijk bioveiligheidsrisico vormen voor epidemieën en epizoötiën. De resultaten van deze doorlichting waren ontluisterend inzake bioveiligheid voor mens, dier en omgeving, inzake correcte diergeneeskundige handelingen en verzorging en inzake medicatiegebruik. Zo worden in het merendeel van de VOC's te weinig maatregelen genomen om infectiedruk tot een minimum te beperken, transmissie tussen dier-mens en dier-dier te verhinderen en een afdoende bioveiligheid te implementeren. Daarnaast is de huisvesting en verzorging in meerdere VOC's niet voldoende aangaande correct dierenwelzijn. Het is bijgevolg essentieel en in het belang van mens, dier en omgeving dat in de erkende VOC's zo snel mogelijk een correcte bioveiligheid, diervoorzorging, en handhaving gerealiseerd wordt.

De huidige manier van werken gedogen en de beoogde professionalisering verder uitstellen, is in strijd met de (inter)nationale regelgeving inzake One Health (i.e. diergezondheid, volksgezondheid,

natuurregeling, afvalstoffen, farmacologie,...). Dergelijk uitstel impliceert onder meer reële en ontoelaatbare risico's op ziekte-uitbraken bij mens en/of dier, de recente uitbraken van de coronapandemie en de hoogpathogene vogelgriep epizoötie in gedachten houdend. De voorgestelde wijzigingen van de betreffende artikels in het Soortenbesluit faciliteren een correcte VOC-werking door bijkomende subsidiëring (o.a. dierenartsen, taxidiensten) en door het creëren van een duidelijke wetgevende basis voor handhaving.

De visie omtrent de taakstelling van de VOC's verandert niet: de verzorging van wilde, inheemse, hulpbehoevende dieren blijft hun prioritaire taak. Elk VOC kan zich indien gewenst in regel stellen met het beleidskader en erkend blijven. Het is op dit moment echter onduidelijk welke VOC's in staat zullen zijn om en/of wensen te evolueren naar een meer professionele setting met correcte werking conform de (inter)nationale regelgeving. Bij een aantal VOC's is de beschikbare infrastructuur immers ondermaats en is er eveneens inschakeling van beter geschoold personeel noodzakelijk. Het professionaliseringstraject kan uitmonden in een lager aantal erkende VOC's dan vandaag het geval is, maar het ANB wenst het aantal VOC's niet a priori naar een bepaald getal terug te schroeven. Daarnaast wil het ANB in de toekomst ook ruimte laten voor nieuwe initiatieven die aan de nieuwe beleidsregels voldoen. Bijkomend, voor de regio's waar nu geen VOC werkzaam is of waar misschien een VOC zal wegvallen, kunnen taxidiensten de nood aan lokale hulp opvangen en daar eveneens een subsidie voor ontvangen.

Samenvattend betekent dit dat er op heden geen nood aan een herziening van de taakstelling en het uitzicht van het huidige VOC-landschap is, echter wel aan een correcte diergeneeskundige en bioveilige werking binnen elk erkend en gesubsidieerd VOC. Wel zullen de wijzigingen hieromtrent in het voorliggend wijzigingsbesluit geleidelijk en in overleg met de sector geïmplementeerd worden, om een haalbare transitie te faciliteren.

Randnummer [13]: De raad vraagt om de visserijwetgeving aan te passen met het oog op een betere bescherming voor de Aal. De Raad verwijst in eerste orde naar het advies van ICES dat onlangs werd gepubliceerd. In tweede orde naar het feit dat de Aal een bio-accumulator is, wat maakt dat de veiligheidsnormen voor toxische stoffen aanwezig in de Aal zeer vaak overschreden worden. De Mineraad vraagt daarom bijkomende beschermingsbepalingen voor de Aal in de visserijwetgeving, alsook om een meeneemverbod/terugzetsplicht.

Repliek:

Bijkomende beschermingsbepalingen voor de Aal in de visserijwetgeving zijn geen voorwerp van dit wijzigingsbesluit. Dit kan wel overwogen worden in een volgende wijzigingstrein.

Randnummer [14]: De raad is verdeeld omtrent het schrappen van de vrijstelling van het jachtverlof voor het koningshuis en diplomaten. Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu gaan akkoord met de voorgestelde wijziging. Hubertusvereniging pleit voor een regeling naar analogie met het Waalse gewest waarbij de kroon en diplomaten een jachtverlof aanvragen bij de minister. Zij moeten wen een verzekering hebben.

Repliek:

Wie wil jagen in Vlaanderen moet voldoen aan de wettelijke voorwaarden. Alleen op deze manier kunnen we dit zo veilig mogelijk laten verlopen. Er worden geen uitzonderingen gemaakt voor diplomaten of de kroon.

Randnummer [15]: De raad vraagt om de tienjarige geldigheid van het getuigschrift voor het slagen van het Franse jachtexamen te behouden. De raad wijst ook op een mogelijk juridisch hiaat indien het besluit pas na 1 Januari 2024 zou in voege treden.

Repliek:

De problematiek van het Frans jachtexamen is al lang bekend bij de Vlaamse Overheid en bij de jachtsector. Het aanhouden van een geldigheidstermijn van 10 jaar zou in strijd zijn met de Benelux-

Beschikking M(2007)3. Overigens is deze regeling reeds langer in voege in Nederland en Luxemburg, en sinds 31/8/2023 ook in Wallonië. De nieuwe regeling voor Vlaanderen is gelijkaardig aan deze voor personen die al een jachtverlof hadden van voor de invoering van een verplicht jachtexamen – ook zij dienen jaarlijks een jachtverlof te verlengen of alternatief een jachtexamen afleggen – en kan dus op deze manier doorgevoerd worden.

De formulering omtrent de inwerkingtreding vanaf 1 januari 2024 werd herbekeken. Er werd, zoals de raad ook suggereerde, voor gekozen om de datum van inwerkingtreding te wijzigen naar de datum van inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit. Zo is het juridisch hiaat opgelost.

Randnummer [16]: De raad is verdeeld omtrent het invoeren van een drietrappstelsel bij het intrekken van een jachtverlof in geval van overtredingen. Hubertusvereniging Vlaanderen en Boerenbond gaan akkoord met de voorgestelde wijziging. Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu pleiten voor een strengere aanpak, waarbij een jachtverlof definitief ingetrokken wordt bij recidive. Aanvullend vraagt de Hubertusvereniging Vlaanderen om het artikel 23, 3° van het Jachtvoorwaardenbesluit aangaande het invoeren van een jachtverbod bij uitzetten van kleinwild te vervangen door een meer algemene en generieke bepaling die ook andere wildsoorten vat, weliswaar enkel van toepassing op het jachtrevier van een overtreder en niet meer op het WBE-niveau. Bijkomend wordt de mogelijkheid geopperd om ook alle kosten m.b.t. onderzoek van de overtreding en afvangen van uitgezette dieren te verhalen op de overtreder. Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu kunnen een wijziging van artikel 23 van het Jachtvoorwaardenbesluit enkel steunen indien dit een verstrenging inhoudt.

Repliek:

Het voorgestelde drietrappstelsel bij het intrekken van een jachtverlof in geval van overtredingen is een aanzienlijke verstrenging t.o.v. de huidige regelgeving waarin een jachtverlof telkens maar voor één jaar kan ingetrokken worden, ongeacht het aantal recidives. In de nieuwe regeling wordt bij recidive een jachtverlof meteen voor vijf jaar ingetrokken, en bij herhaalde recidive definitief. Bovendien zullen niet enkel overtredingen op de jachtwetgeving maar ook op de soortenwetgeving aanleiding kunnen geven tot intrekking of weigering van een jachtverlof of jachtvergunning.

Wijzigingen aan de bepalingen omtrent het jachtverbod bij uitzetten van kleinwild zijn geen voorwerp van dit wijzigingsbesluit. Dit kan wel overwogen worden in een volgende wijzigingstrein.

Randnummer [17]: De raad stelt dat er geen randvoorwaarden kunnen opgelegd worden aan een WBE-werkingsgebied, aangezien dit de vrijheid van verenigen zou schaden.

Repliek:

Deze bepaling werd integraal geschrapt, waardoor deze opmerking niet meer relevant is.

Randnummer [18]: De raad vraagt om de nieuwe formulering van artikel 30 van het Jachtadministratiebesluit te wijzigen zodat voor jachtrechthouders die lid zijn van een erkende WBE het jachtplan moet opgemaakt of gewijzigd worden door de WBE.

Repliek:

Deze bepaling werd integraal geschrapt, waardoor deze opmerking niet meer relevant is.

Randnummer [19]: De raad suggereert een aantal wijzigingen aan de nieuwe formulering van artikel 31 van het Jachtadministratiebesluit aangaande het indienen van een volledig nieuw jachtplan. Inzake het al dan niet onontvankelijk verklaren van een nieuw jachtplan is de raad verdeeld. Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu gaan akkoord met de voorgestelde wijziging. Hubertusvereniging Vlaanderen stelt voor om percelen waarvoor geen schriftelijk bewijs van jachtrecht kan voorgelegd worden te schrappen maar verder het jachtplan wel te behandelen. Wat betreft het al dan niet werken met schriftelijke bewijzen van jachtrecht is de raad verdeeld. Hubertusvereniging Vlaanderen en Boerenbond gaat akkoord met de voorgestelde wijzigingen.

Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu pleiten voor een trapsgewijze opbouw naar 100% schriftelijke bewijzen van jachtrecht.

Repliek:

Deze bepaling werd integraal geschrapt, waardoor deze opmerking niet meer relevant is.

Randnummer [20]: De raad vraagt om de voorwaarde te schrappen van ondertekend akkoord van de eigenaar voor de verwijdering van een perceel uit een goedgekeurd jachtplan door de houder van het jachtplan.

Repliek:

De bepaling van het nieuwe artikel 31/1, §2, vijfde lid van het Jachtadministratiebesluit werd integraal geschrapt, waardoor deze opmerking niet meer relevant is.

Randnummer [21]: De raad vraagt om de beroepsprocedure in geval van weigering of intrekking van een jachtverlof of jachtvergunning te herzien. De raad stelt voor om rechtstreeks advies te vragen bij de procureur des Konings, alsook een moraliteitsadvies in te winnen bij de lokale politie waar de insteller van het beroep woonachtig is. De raad stelt eveneens voor om bindende termijnen in te voeren voor enerzijds het afleveren van een jachtverlof door de arrondissementscommissaris, en anderzijds het behandelen van een beroep door het ANB. De raad is verdeeld omtrent de uitkomst indien deze bindende termijn niet gehaald wordt.

Repliek:

Deze bepaling werd integraal geschrapt, waardoor deze opmerking niet meer relevant is.

Randnummer [22]: De raad vraagt om de ad nominatum subsidie voor Hubertusvereniging Vlaanderen jaarlijks te indexeren.

Repliek:

Indexering van de ad nominatum subsidie van HVV is geen voorwerp van dit wijzigingsbesluit. Dit kan wel overwogen worden in een volgende wijzigingstrein.

Randnummer [23]: De raad is verdeeld omtrent het toelaten van geluidsdempers en nachtrichtkijkers voor de bijzondere bejaging en bestrijding van everzwijn in Vlaanderen, onder voorbehoud van wijziging aan de federale wapenwetgeving. Boerenbond en Hubertusvereniging Vlaanderen gaan akkoord met de voorgestelde wijziging. Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu pleiten voor een behoud van een totaalverbod.

Repliek:

Het toelaten van geluidsdempers en nachtrichtkijkers voor de bijzondere bejaging en bestrijding van everzwijn in Vlaanderen zal enkel ingevoerd worden mits wijziging aan de federale wapenwetgeving. Bovendien zal de minister in voorkomend geval bijkomende regels bepalen voor het bezit en gebruik van deze instrumenten. Daar dit initiatief van de minister in het wijzigingsbesluit eerder optioneel gesteld werd, wordt dit nu wel bindend ('de minister kan nadere regels bepalen' vervangen door 'de minister bepaalt nadere regels').

Randnummer [24]: De raad vraagt om de schriftelijke goedkeuring van het hoofd van het ANB voor het organiseren van een gezamenlijk lokaal overleg met meerdere WBE's voor beheer van everzwijn te schrappen.

Repliek:

Het advies van de raad wordt gevolgd door in het nieuwe artikel 55, §2, eerste lid van het Jachtvoorwaardenbesluit de bepalingen omtrent een schriftelijke goedkeuring te schrappen. De bepaling was ingegeven vanuit de bezorgdheid dat het lokale overleg op een niet logische geografische schaal zou worden gevoerd, of dat bepaalde WBE's hun verantwoordelijkheid lokaal

zouden afschuiven op naburige WBE's. Dit kan echter in onderling overleg uitgeklaard worden en behoeft in dit stadium geen formele administratieve procedure. Mocht dit toch voor operationele problemen zorgen, dan kan de wettelijke bepaling alsnog worden toegevoegd.

Randnummer [25]: De raad vraagt dat de Vlaamse overheid samen met de lokale besturen een methodiek zou opzetten om het proces van aankondiging van de publieke consultatie van natuurbeheerplannen op informatiekanaal van lokale besturen vlot te laten verlopen.

Repliek:

De opmerking van de raad is terecht. Een lokale overheid kan niet verplicht worden om tot publicatie van de aankondiging van de consultatie over te gaan. Daarom wordt de formulering in artikel 6, §2, 2° van het Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de natuurbeheerplannen en de erkenning van natuurreservaten als volgt aangepast: "Door het aanbieden bij de lokale overheid voor publicatie in de gemeentelijke informatiekanaal". Er kan van uitgegaan worden dat de meeste lokale overheden spontaan tot effectieve publicatie zullen overgaan. Waar dit niet het geval is, hoeft dit de verdere consultatie van het natuurbeheerplan niet te compromitteren.

Randnummer [26]: De raad vraagt om de wolf toe te voegen als te kennen soort in Bijlage 1 van het jachtadministratiebesluit, i.k.v. de leerstof voor het theoretisch jachtexamen.

Repliek:

Herziening van de wetgeving aangaande de jachtexamens is geen voorwerp van dit wijzigingsbesluit. Dit kan wel overwogen worden in een volgende wijzigingstrein.

Randnummer [27]: De raad is verdeeld omtrent het sluiten van de jacht op patrijs. Hubertusvereniging Vlaanderen wijst op de belangrijke inspanningen die de jachtsector de laatste jaren heeft geleverd inzake het toepassen van een gestandaardiseerd telprotocol, en inzake biotooherstel. De cijfers wijzen volgens HVV op een aanzienlijk hoger aantal broedparen dan aanvankelijk aangenomen volgens de broedvogelatlas. Hubertusvereniging Vlaanderen vraagt om de wetgeving niet aan te passen. Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu wijzen op de status als rode lijstsoort ('kwetsbaar') en op de daling van de absolute getelde aantallen de laatste drie jaar. Zij vermelden ook het risico op genetische vervuiling t.g.v. illegale uitzetting. Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu vragen om de jacht op patrijs te sluiten.

Repliek:

Herziening van de wetgeving aangaande de jacht op patrijs is geen voorwerp van dit wijzigingsbesluit. Dit kan wel overwogen worden in een volgende wijzigingstrein.

Randnummer [28]: De raad wijst op een aantal technische detailopmerkingen.

Repliek:

De volgende technische wijziging zoals voorgesteld door de raad worden doorgevoerd:

- In (oud) artikel 18, hernummerd artikel 16: "Raad van Bestuur" wordt vervangen door "bestuursorgaan", conform het Wetboek Vennootschappen en Verenigingen van 23 maart 2019; Op gelijkaardige wijze ook doorgevoerd in artikel 22.

De volgende technische wijzigingen zoals voorgesteld door de raad worden niet doorgevoerd:

- Wijziging aan (voormalig) artikel 2 is niet meer van toepassing wegens schrapping van het artikel;
- De verwijzing naar "de website natuurenbos.vlaanderen.be van het agentschap" is conform het legistiek advies nr. 2022/276 van 30 juni 2022.

Verder worden er nog enkele technische wijzigingen doorgevoerd:

Aangaande de VOC's:

- Art. 7 (oud artikel 8): de functies van beheerder en hoofd dierenzorg worden in een professioneel uitgebouwd opvangcentrum steeds vaker door twee verschillende personen uitgevoerd omwille van de specifieke expertise en de grote tijdsinvestering die beide functies vereisen. In art. 18 worden specifieke voorwaarden gesteld aan de functie hoofd dierenzorg, wat het opsplitsen en deels herdefiniëren van deze functies vereist.
- Art. 16 (oud artikel 18): het is essentieel dat de persoon die de hoofdverantwoordelijkheid draagt over de verzorging van de dieren over de nodige kwalificaties beschikt om deze functie degelijk en correct uit te voeren. In tegenstelling tot vroeger betreft dit meestal een ander persoon dan de beheerder, vandaar de aanpassingen in het tweede lid, punt 2° en 6°.
- Art. 7 (oud artikel 8): Aangezien het hoofd dierenzorg de eindverantwoordelijkheid draagt bij het correct uitvoeren van de dierenzorg binnen het VOC en bijgevolg ook een voorbeeldfunctie bekleedt, is het van cruciaal belang dat deze persoon handelt in overeenstemming met alle wettelijke verplichtingen, inzonderheid de regelgeving inzake natuurbehoud, jacht, riviervisserij en dierenwelzijn. De erkenning kan bijgevolg ingetrokken worden indien blijkt dat het hoofd dierenzorg, ondanks een veroordeling voor het overtreden van deze regelgeving, in het VOC werkzaam blijft.
- Art. 18, 2° (oud artikel 19, 2°): de dierenartssubsidie is niet bedoeld voor het uitvoeren van complexe operaties of experimentele behandelingen. Wel dient ze voor het uitvoeren van allerhande diergeneeskundige handelingen bij hulpbehoevende wilde dieren, die een frequente aanwezigheid van een dierenarts in het VOC vereisen. Het woord 'dagdagelijks' wordt ter verduidelijking vervangen door 'courante'.
- Art. 21 (oud artikel 22):
 - Aanpassing bij artikel 40/2: deze voorwaarde wordt generieker gemaakt om meer initiatieven de kans te geven als taxidienst erkend te worden.
 - Aanpassing bij artikel 40/5: het register dat taxidiensten dienen bij te houden, moet ook de plaats vermelden van opgehaalde dieren. Dit om de subsidievoorwaarden van het nieuwe artikel 40/8 te kunnen checken.
- Art. 22:
 - Aanpassing bij artikel 40/8: dit artikel wordt verduidelijkt om ook bestaande taxidiensten de kans te geven subsidiëring aan te vragen voor het werken in een regio die niet door een VOC wordt afgedekt, en om te vermijden dat meerdere erkende taxidiensten zouden gesubsidieerd worden om dezelfde hiaten op te vullen.
- Art. 79: de nieuwe subsidieregeling voor de VOCs en de taxidiensten gaat in vanaf 2025, om geen verwarring van subsidieregelingen binnen een werkjaar te bekomen.

Overige technische wijzigingen:

- Artikel 66 (oud artikel 70): Er wordt een nieuw derde lid toegevoegd aan het Jachtvoorwaardenbesluit artikel 8, met het oog op het verhogen van de veiligheid van jacht en bestrijding met vuurwapens in natuurgebieden met een goedgekeurde toegankelijkheidsregeling. Dit wordt ingevoerd om mogelijke conflicten met gebruikers in bijvoorbeeld speelzones, vrij toegankelijke zones of langs toegankelijke wegen te vermijden. De organisator van de jacht of zijn aangestelde plaatst in die gevallen waarschuwingsborden aan de toegangen van het gebied waarin de jacht of bestrijding plaatsvindt.
- Artikel 76 (oud artikel 80): schrapping verwijzing naar §1 in de aanhef: de wijzigingen hebben betrekking op §1 en §2.

D. ADVIES VLAAMSE TOEZICHTSCOMMISSIE

Het advies nummer 2023/134 van de Vlaamse Toezichtscommissie werd verleend op 23 november 2023.

De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat daarin volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd:

- de rechtvaardigingsgrond toevoegen aan het Ontwerp of de nota (punt 1 hierna);
- de verwerkingsverantwoordelijke opnemen in het Ontwerp in afwachting van een aanpassing van het decreet (punt 3 hierna);
- een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling uitvoeren (punt 3 hierna);
- de bewaartermijn(en) opnemen in het Ontwerp, of minstens criteria die toelaten om de bewaartermijn(en) te bepalen en deze verantwoorden (punt 4 hierna);
- de nodige maatregelen nemen voor de juistheid van de gegevens (punt 5 hierna);
- de transparantiemaatregelen uitwerken (punt 6 hierna);
- ervoor zorgen dat het gebruikte platform in overeenstemming is met de AVG (punt 7 hierna).

Deze elementen worden hierna besproken.

1/ Algemene kwaliteit

De VTC merkt op dat zowel het besluit zelf, als de nota aan de Vlaamse Regering, niet voldoende expliciet vermelden op grond van welke rechtvaardigingsgrond in de AVG de verwerking van de persoonsgegevens zal plaatsvinden.

Repliek: Deze gegevens worden verwerkt op basis van de rechtvaardigingsgrond “taak van algemeen belang”, waar het dossierbeheer betreft.

2/ Doelbinding

De VTC is van oordeel dat de doeleinden welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd zijn.

3/ Verantwoordelijkheid

Artikel 4, 7), AVG bepaalt dat voor de verwerkingen waarvan de regelgeving het doel en de middelen vastlegt, de verwerkingsverantwoordelijke diegene is die daarin als dusdanig wordt aangewezen.

Dit ontwerp bevat geen specifieke en expliciete bepalingen. Het is nochtans van belang dat de betrokkenen perfect weten tot wie zich te richten met het oog op het uitoefenen en afdwingen van de hen door de AVG toegekende rechten.

De VTC vraagt om het ontwerp aan te passen en de verwerkingsverantwoordelijke erin op te nemen.

Repliek: De verwerkingsverantwoordelijke in het kader van dit besluit is het Agentschap voor Natuur en Bos. Dit is dan ook (impliciet) telkens zo bepaald in de relevante artikelen. De artikelen zoals momenteel opgenomen in het ontwerp, lijken ons voldoende te duiden dat het agentschap de verwerkingsverantwoordelijke is.

Verder vraagt de VTC aan de steller van het ontwerp om te bekijken of:

- 1) het uitvoeren van een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling voor de verschillende gegevensstromen al dan niet noodzakelijk is.

Repliek: Gelet op het feit dat dergelijke beoordeling enkel noodzakelijk is voor verwerkingen die, gelet op de aard, de omvang, de context en de doeleinden daarvan waarschijnlijk een hoog risico inhouden voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen, lijkt dergelijke beoordeling ons hier niet noodzakelijk. Er is hier immers geen sprake van een verwerking van persoonsgegevens die een hoog risico inhouden voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen.

2) deze concrete verwerking van persoonsgegevens voorkomt op de lijst met verwerkingen waarvoor een Vlaamse bestuursinstantie een GEB moet uitvoeren conform artikel 35,4 van de AVG.

Repliek: Dit is niet het geval.

4/ Minimale gegevensverwerking

De VTC merkt op dat er voldaan wordt aan het principe van minimale gegevensverwerking.

Wat de bewaartermijn betreft, merkt de VTC op dat die niet vastgelegd wordt. Het moet evenwel duidelijk zijn hoelang de verwerkingsverantwoordelijke mag bijhouden. Hiervoor moet enerzijds gekeken worden naar de eventueel toepasselijke archiefwetgeving en anderzijds een proportionaliteitsafweging te worden gemaakt.

In het licht van artikel 6.3 van de AVG, dienen in het ontwerp de maximale bewaartermijn(en) van de met het oog op de onderscheiden doeleinden voor deze verwerking van persoonsgegevens voorzien te worden, of toch minstens criteria opgenomen te worden die toelaten deze bewaartermijn(en) te bepalen zodat nagegaan kan worden of voldaan is aan de vereisten van de AVG. Tevens dienen de termijnen verantwoord te worden.

Repliek: voor dit type gegevens geldt een maximale bewaartermijn van tien jaar na verval of intrekking van de erkenning. Dit wordt dan ook zo ingeschreven in artikel 16 van het besluit.

5/ Juistheid

De VTC merkt op dat het ontwerp geen bepalingen omvat over de actualisatie van persoonsgegevens, en beveelt aan hier maatregelen rond te nemen.

Repliek: het agentschap zal steeds het nodige doen om de gegevens actueel en up-to-date te houden.

6/ Rechten van betrokkenen en transparantie

De VTC is van oordeel dat het aanbevolen is om het ontwerp aan te vullen met enkele verduidelijkingen omtrent de communicatie met de burger zodat de betrokkenen goed geïnformeerd worden over de verwerking van hun persoonsgegevens en het voor de betrokkenen duidelijk is wat hun rechten zijn en tot wie zij zich moeten richten voor de uitoefening van hun rechten.

Repliek: Deze verduidelijking dient niet in het besluit opgenomen te worden, omdat er voor daarvoor verwezen kan worden naar de privacyverklaring op de website van het Agentschap Natuur & Bos.

7/ Beveiligingsmaatregelen

Er zal rekening moeten gehouden worden met artikel 8 van het Vlaams e-govdecreet van 18 juli 2008, dat aan Vlaamse instanties de verplichting oplegt om protocollen af te sluiten

voor de mededeling van persoonsgegevens aan andere overheden. Verder, wat de federale overheden betreft, met artikel 20 van de WVG en artikel 46 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid dat de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité belast met het verlenen van een beraadslaging voor mededelingen van persoonsgegevens die de gezondheid betreffen, zoals opgelegd door artikel 42 van de wet van 13 december 2006 houdende diverse bepalingen betreffende gezondheid.

Repliek: Dit advies zal opgevolgd worden.

E. ADVIES GEGEVENSBESCHERMINGSAUTORITEIT

Op de zitting van 18/12/2023 besliste het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit om voor dit onderwerp te verwijzen naar het standaardadvies nr. 65/2023 van 24 maart 2023 *betreffende de redactie van normatieve teksten*.

In dit algemene advies wordt gewezen op de belangrijkste eisen waaraan elke norm die de verwerking van persoonsgegevens regelt, moet voldoen. Het is de verantwoordelijkheid van de auteur om ervoor te zorgen dat dit ontwerp daadwerkelijk voldoet aan de kwaliteitseisen van een wet, opgelegd op grond van de AVG en gelezen in samenhang met de Grondwet, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (hierna "het EVRM").

Dit voorontwerp van besluit werd gescreend, en werd conform dit standaardadvies bevonden. Een korte duiding hierbij:

- 1) Het standaardadvies stelt dat elke verwerking van persoonsgegevens een inmenging vormt in het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en het recht op bescherming van persoonsgegevens van de betrokkenen. Een dergelijke inmenging is enkel toelaatbaar als zij noodzakelijk is en evenredig met het nagestreefde gerechtvaardigde doel.

Repliek:

- De auteur van dit besluit meent dat er geen andere maatregelen zijn die minder ingrijpend zijn voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen, en waarmee het nagestreefde doel kan worden bereikt.

- De auteur van dit besluit meent dat de verwerking evenredig is met het beoogde doel. Er is sprake van een evenwicht tussen de inmenging in het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en op bescherming van persoonsgegevens, en het doel dat met die verwerking wordt beoogt en dat daadwerkelijk kan worden bereikt

- 2) Het standaardadvies stelt dat elke verwerking van persoonsgegevens een rechtsgrond of een rechtmatigheidsgrond moet hebben, zoals bepaald in artikel 6, lid 1, van de AVG.

Repliek: de verwerking van de persoonsgegevens in kwestie is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang en van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen.

F. ADVIES RAAD VAN STATE

Het advies 75.492/16 van de Raad van State werd verstrekt op 6 maart 2024. Om rekening te houden met de door de Raad gemaakte opmerkingen wordt het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering op een aantal plaatsen aangepast. De voornaamste punten uit het advies worden als volgt beoordeeld.

- **Randnummer [3.2 en 3.3]:** Voor vier van de zes als rechtsgrond aangehaalde rechtsnormen wordt verwezen naar het opschrift van een wet/decreet. De Raad stelt dat de aanhef specifieke artikelen dient te vermelden waaraan de diverse bepalingen rechtsgrond ontlelen.

Verder merkt de Raad op dat de rechtsgronden zoals aangehaald in de rechtsgrondentabel, niet overeenkomen met de rechtsgronden in het besluit.

Repliek: De aanhef van het besluit werd aangevuld/gewijzigd, zodat tegemoetgekomen wordt aan de opmerkingen van de Raad.

- **Randnummer [4.1]:** Voor artikel 3 van het ontwerp wordt rechtsgrond gezocht in artikel 1, 9°, van het koninklijk besluit van 26 juni 2002 'betreffende het voorhanden hebben en het dragen van wapens door de diensten van het openbaar gezag of van de openbare macht', gelezen in samenhang met artikel 22, tweede lid, van de wet van 3 januari 1933 'op de vervaardiging van, den handel in en het dragen van wapenen en op den handel in munitie'. Die wet is evenwel opgeheven en vervangen door de Wapenwet van 8 juni 2006 (hierna: Wapenwet) waardoor kan worden aangenomen dat veeleer artikel 27, § 1, derde lid, van de Wapenwet als rechtsgrond wordt aangevoerd.

De door of krachtens de Grondwet gevestigde autonomie die de Staat, de gemeenschappen en de gewesten binnen hun eigen bevoegdheidssfeer hebben, vormt echter een principiële beletsel voor de federale overheid om opdrachten te geven aan een gemeenschap of een gewest. Noch de bepalingen van een wet, noch die van een koninklijk besluit, kunnen dus rechtsgrond bieden aan een besluit van een gemeenschaps- of gewestregering, of aan een besluit van een lid van een gemeenschaps- of gewestregering, tenzij het zou gaan om een wet of een koninklijk besluit daterend van vóór de overheveling van de desbetreffende aangelegenheid naar de bevoegdheidssfeer van de gemeenschappen of de gewesten, hetgeen te dezen niet het geval is. Bijgevolg kunnen de aangehaalde bepalingen, noch de daarvoor in de plaats gekomen Wapenwet rechtsgrond bieden voor het ontwerp.

Voor artikel 3 van het ontwerp kan evenwel rechtsgrond worden gevonden in artikel 87, § 1, van de BWHI. Op grond van die bepaling kan de Vlaamse Regering immers regels in verband met de eigen administratie, de eigen instellingen en het eigen personeel vaststellen.

Repliek: De steller van het besluit gaat akkoord met de wijziging wat betreft de rechtsgrond, zoals gesuggereerd door de Raad, en deze wijziging wordt dan ook doorgevoerd in de aanhef van het besluit.

- **Randnummer [4.2]:** Voor de bijlagen die door de artikelen 4 tot 7 van het ontwerp worden ingevoegd in het besluit van 12 december 2008 wordt rechtsgrond gezocht in titel XVI van het DABM. Zoals in randnummer 3.2 werd opgemerkt, kan met een vermelding van het opschrift van een titel niet worden volstaan.

Voor de artikelen 4 tot 7 van het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in de artikelen 16.1.2, eerste lid, f), en 16.4.27, derde lid, van het DABM.

Repliek: De steller van het besluit gaat akkoord met de wijziging wat betreft de rechtsgrond, zoals gesuggereerd door de Raad, en deze wijziging wordt dan ook doorgevoerd in de aanhef van het besluit.

- **Randnummer [4.3]**: Voor de artikelen 8 tot 22, 26 tot 31 en 33 en 34 van het ontwerp (nieuwe artikelen 8 tot 21, 25 tot 30 en 32 en 33), die verschillende aanpassingen van het Soortenbesluit betreffen, wordt rechtsgrond gezocht in de artikelen 51 en 56 van het Natuurdecreet. De gemachtigde gaf echter aan dat artikel 56 van het Natuurdecreet voor geen van deze artikelen van het ontwerp dienend is als rechtsgrond en moet worden weggelaten. Hiermee kan worden ingestemd, waarbij voor de artikelen 8 tot 12, 14 tot 22, 26 tot 31 en 33 en 34 (nieuwe artikelen 8 tot 11, 13 tot 21, 25 tot 30 en 32 en 33) inderdaad kan worden aangenomen dat deze artikelen, naargelang het geval, steun vinden in artikel 51, § 1, dan wel artikel 51, § 2, van het Natuurdecreet.

Repliek: De steller van het besluit gaat akkoord met de wijziging wat betreft de rechtsgrond, zoals gesuggereerd door de Raad, en deze wijziging wordt dan ook doorgevoerd in de aanhef van het besluit.

- **Randnummer [4.4]**: Hoewel in de rechtsgrondentabel ook met betrekking tot artikel 13 (nieuw artikel 12) van het ontwerp, dat betrekking heeft op een captatieverbod voor oppervlaktewater om schade aan beschermde soorten en hun leefgebieden door aanhoudende droogte te voorkomen, wordt verwezen naar de artikelen 51 en 56 van het Natuurdecreet, verklaarde de gemachtigde dat artikel 13, § 1, van het Natuurdecreet als rechtsgrond moet worden aangemerkt. Ook hiermee kan worden ingestemd.

Repliek: De steller van het besluit gaat akkoord met de wijziging wat betreft de rechtsgrond, zoals gesuggereerd door de Raad, en deze wijziging wordt dan ook doorgevoerd in de aanhef van het besluit.

- **Randnummer [4.5]**: De Raad stelt vast dat artikel 32 (nieuw artikel 31) van het ontwerp rechtsgrond vindt in artikel 19 van het Jachtdecreet en niet in artikel 51 van het Natuurdecreet.

Repliek: De steller van het besluit gaat akkoord met de wijziging wat betreft de rechtsgrond, zoals gesuggereerd door de Raad, en deze wijziging wordt dan ook doorgevoerd in de aanhef van het besluit.

- **Randnummer [4.6]**: Voor artikel 38 (nieuw artikel 37) van het ontwerp wordt rechtsgrond gezocht in artikel 11 van de Riviervisserijwet. Dat artikel machtigt de Koning (lees: Vlaamse Regering) evenwel om het begrip "hengel" te omschrijven, terwijl de ontworpen wijzigingen aan artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2013 verband houden met de ontworpen wijzigingen aan het visverbod. De juiste rechtsgrond is dan ook artikel 12, 1°, van de Riviervisserijwet.

Repliek: De steller van het besluit gaat akkoord met de wijziging wat betreft de rechtsgrond, zoals gesuggereerd door de Raad, en deze wijziging wordt dan ook doorgevoerd in de aanhef van het besluit.

- **Randnummer [4.7]**: Voor artikel 42 (nieuw artikel 41) van het ontwerp, over toelatingen voor het organiseren van hengelvijdsporten, wordt rechtsgrond gezocht in de artikelen 3 en 12 van de Riviervisserijwet. Gevraagd in welke mate artikel 3 van de Riviervisserijwet dienend is als rechtsgrond, antwoordde de gemachtigde dat artikel 12 als rechtsgrond volstaat en dat artikel 3 van voormelde wet kan worden weggelaten. Hiermee kan worden ingestemd.

Repliek: De steller van het besluit gaat akkoord met de wijziging wat betreft de rechtsgrond, zoals gesuggereerd door de Raad, en deze wijziging wordt dan ook doorgevoerd in de aanhef van het besluit.

- **Randnummer [4.8]**: Voor artikel 83 (nieuw artikel 76), 1°, van het ontwerp wordt rechtsgrond gezocht in artikel 16 *duodecies*, 2°, van het Natuurdecreet. Artikel 83 (nieuw artikel 76), 1°, van het ontwerp bepaalt dat er bij de totstandkoming van een natuurbeheerplan geen consultatie van het publiek vereist is wanneer het uitsluitend gaat over niet-publiek toegankelijke militaire domeinen. De ingeroepen rechtsgrond bevat evenwel geen delegatie aan de Vlaamse Regering in die zin, en houdt slechts verband met het bepalen van de nadere regels voor procedure van goedkeuring van het natuurbeheerplan en de wijze waarop de consultatie van het publiek plaatsvindt. Die bepaling laat dus niet toe om gevallen van die consultatie uit te sluiten. Ook op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van artikel 20 BWHI kan *in casu* geen beroep worden gedaan, vermits het toepassingsgebied van artikel 16 *duodecies* door het ontworpen artikel wordt beperkt.

Bij gebrek aan een sluitende rechtsgrond kan artikel 83 (nieuw artikel 76), 1°, van het ontwerp geen doorgang vinden.

Repliek: Artikel 16 *duodecies*, 2° van het Natuurdecreet bepaalt dat de Vlaamse Regering (onder andere) nadere regels over de procedure voor de goedkeuring van het natuurbeheerplan, inclusief de wijze waarop de consultatie van het publiek plaatsvindt, kan bepalen. Het ontworpen artikel 81 van het besluit bepaalt nadere regels over de procedure voor de goedkeuring van het natuurbeheerplan, met name dat bij het doorlopen van deze procedure geen consultatie van het publiek vereist is wanneer het uitsluitend gaat over niet-publiek toegankelijke militaire domeinen. Dit wordt aanzien als een vorm van het bepalen van de wijze waarop de consultatie van het publiek plaatsvindt. Dit is bovendien conform het verdrag van Aarhus, dat de mogelijkheid voorziet om af te zien van inspraak, indien het gaat over activiteiten voor nationale defensiedoeleinden.

- **Randnummers [5.1, 5.2, 5.3 en 6]**: Sommige bepalingen van het om advies voorliggende ontwerp voorzien in de verwerking van persoonsgegevens. Het gaat meer bepaald om de artikelen 18, 23, 42, 48, 57, 62, 64 en 70 (nieuwe artikelen 17, 22, 41, 46, 55, 57 en 63) van het ontwerp. Voor geen enkele van de voornoemde bepalingen wordt een rechtsgrond geboden die uitdrukkelijk in de verwerking van persoonsgegevens voorziet.

Bijgevolg moeten de 'essentiële elementen' van de verwerking van persoonsgegevens in het decreet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de Raad van State van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel 'essentiële elementen' uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.

De Raad van State heeft niettemin al aanvaard dat, wanneer de verwerking van persoonsgegevens een intrinsiek gevolg is van de implementatie van een wettelijke regeling, er geen afzonderlijke wettelijke basis vereist is voor de regeling van de verwerking van persoonsgegevens die daarmee rechtstreeks verband houden.

- 1) Voor een aantal van de ontworpen artikelen kan worden aangenomen dat de verwerking van persoonsgegevens het intrinsiek gevolg is van de implementatie van een decretale regeling. Dat is het geval voor verwerking van persoonsgegevens in het kader van de toelating voor de organisatie van hengelwedstrijden (artikel 42,

nieuw artikel 41), de toekenning van jachtverloven en -vergunningen (artikel 48, nieuw artikel 46), de erkenning van WBE (artikel 57, in nieuw besluit geschrapt), de controle van de jachtplannen (artikel 62, in nieuw besluit geschrapt), de controle van de inschrijving voor het jachtexamen (artikel 64, nieuw artikel 57) en de communicatie met de burger via e-mail (artikel 70, nieuw artikel 63).

Wat de regeling over de erkenning van opvangcentra (artikel 18, nieuw artikel 17) en de erkenning van taxi's voor wilde dieren betreft (artikel 23, nieuw artikel 22), ligt de toepassing van dit principe minder voor de hand. De delegaties in de voor deze artikelen ingeroepen rechtsgrond (artikel 51 van het Natuurdecreet) zijn dermate ruim omschreven dat de desbetreffende verwerking van persoonsgegevens moeilijk als een intrinsiek gevolg ervan kan worden beschouwd. Tenzij alsnog een afdoende rechtsgrond voor de verwerking van persoonsgegevens kan worden aangevoerd, moet artikel 18 (nieuw artikel 17) worden weggelaten uit het ontwerp, of minstens moet het ontworpen artikel 33 van het Soortenbesluit worden ontdaan van alle verwijzingen naar persoonsgegevens. Hetzelfde geldt voor het ontworpen artikel 40/2 van het Soortenbesluit (ingevoegd bij artikel 23, nieuw artikel 22, van het ontwerp), voor zover dat betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens.

- 2) Artikel 69 (nieuw artikel 62) van het ontwerp strekt tot oprichting van een digitaal platform voor de ontvangst van de administratieve verplichting van het Jachtdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan. Als rechtsgrond wordt beroep gedaan op artikel 6 van het decreet van 18 juli 2008 'betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer'. Die bepaling regelt de oprichting van een gegevensbron met de contactgegevens (mailadres, telefoonnummer, en gsm-nummer) die burgers gebruiken in het kader van de dienstverlening door instanties. Aangezien de aard van de omschreven regeling zodanig verschillend is van de gegevensverwerking waarin wordt voorzien bij artikel 69 (nieuw artikel 62) van het ontwerp, kan niet met de ingeroepen rechtsgrond worden ingestemd.

Repliek:

1/ Bij ontworpen artikels 17 en 22: Om een doordachte revalidatie van wilde dieren mogelijk te maken, is er een gepaste opvang nodig, en het spreekt voor zich dat daarbij een vorm van erkenning voor deze opvang noodzakelijk is; omwille van bioveiligheid en de problematiek van ziekten bij in het wild levende dieren kan niet gelijk wie deze activiteiten verrichten. Dit betreft immers een specifieke job, die bepaalde vakkennis nodig heeft.

Bij deze erkenning worden enkel de voor- en achternaam van de beheerder, en het hoofd dierenzorg gevraagd. In de eerdere versie van het ontwerp werd eveneens het adres van deze personen gevraagd, maar dit is niet strikt noodzakelijk en wordt geschrapt. Zowel de beheerder als het hoofd dierenzorg kunnen immers via het adres van het erkende opvangcentrum aangeschreven worden. Meer persoonsgegevens worden niet gevraagd.

De verwerking van persoonsgegevens is een intrinsiek gevolg van de implementatie van de wettelijke regeling inzake wildedierenziekten conform het wildedierenziektendecreet van 28 maart 2014, waardoor er geen afzonderlijke wettelijke basis vereist is voor de regeling van de verwerking van persoonsgegevens die daarmee rechtstreeks verband houden.

2/ Bij ontworpen artikel 62: Middels een verzameldecreet zal een decretale bepaling ingevoegd worden, die rechtsgrond biedt voor deze bepaling. In de overgangsmaatregelen van dit verzamelbesluit wordt aan artikel 79 toegevoegd dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de

inwerkingtreding van dit artikel bepaalt, zodat dit artikel pas in werking zal treden wanneer de decretale rechtsgrond er is.

Randnummer [7]: Luidens het ontworpen artikel 3, derde lid, van het Jachtadministratiebesluit (artikel 48, nieuw artikel 46, van het ontwerp) baseert de arrondissementscommissaris zijn onderzoek bij de controle van de rechtmatigheid van jachtverloven en jachtvergunningen op de gegevens in het digitale platform van de Vlaamse overheid, de gegevens uit het rijksregister, de gegevens uit het strafregister en de gegevens uit de databanken over wapens. Overeenkomstig het bij artikel 64 (nieuw artikel 57) van het ontwerp ingevoegde artikel 50, § 3, tweede lid, van het Jachtadministratiebesluit baseert het Agentschap voor Natuur en Bos zich bij de controle van de inschrijving van het jachtexamen op de aangeleverde gegevens uit de aanvraag, de gegevens uit het digitale platform van de Vlaamse overheid, de gegevens uit het rijksregister, de gegevens uit het strafregister en de gegevens uit de databanken voor wapens.

Het bepalen van de personen die toegang hebben tot het Centraal Strafregister behoort volgens de Raad echter tot de residuaire bevoegdheid van de federale overheid.

Hieruit vloeit voort dat de artikelen 48 en 64 (nieuwe artikelen 46 en 62) van het ontwerp geen doorgang kunnen vinden wat betreft de erin voorziene toegang tot het Centraal Strafregister.

Repliek: Artikelen 46 en 57 van het ontwerp bepalen niet de toegang tot het Centraal Strafregister voor die gegevens (dat is inderdaad de residuaire bevoegdheid van de federale overheid), maar wel de legitimiteit om deze gegevens mee te nemen in de overweging tot uitreiking van een jachtverlof of de toelating tot het praktisch gedeelte van het jachtexamen. Dat is in lijn met wat ook vervat is in artikel 7, tweede lid, 2° en artikel 50, §1, 3° van het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014. De raad heeft hiertegen nooit bezwaar geuit.

Op heden wordt die data uit het Centraal Strafregister steeds aan de bevoegde administratie (arrondissementscommissaris of agentschap) overgemaakt samen met de aanvraag. De titularis van de aanvraag heeft die informatie daarvoor persoonlijk moeten downloaden uit het Centraal Strafregister. De bevoegde administratie moet die gegevens nu bewaren in een databank voor de onderbouwing van de beslissing. Het zou evenwel de aanbeveling verdienen dat de bevoegde administratie die data of minstens de conformiteit ervan in functie van de administratieve beslissing, rechtstreeks zou kunnen raadplegen aan de hand van de authentieke bron, het Centraal Strafregister.

Dat zou zinvol zijn om verschillende redenen:

- Er kan geen twijfel meer zijn over de authenticiteit van de geleverde informatie, want ze komt uit de authentieke bron;
 - Door een gedigitaliseerde toegang is een correcte en beveiligde identificatie en authenticatie van de bevoegde personen mogelijk en zijn tevens de bewaartermijnen van dergelijke privacygevoelige data gewaarborgd;
 - Door een gedigitaliseerde toegang is enkel de voor de procedure strikt noodzakelijke informatie zichtbaar, terwijl via de documenten die de titularis van de aanvraag indient vaak persoonsgevoelige informatie verstrekt wordt die buiten de nood van de aanvraag ligt;
 - Door een gedigitaliseerde toegang in hoofde van de bevoegde administratie wordt ook vermeden dat een administratie die niets met de procedure te maken heeft (ic het gemeentebestuur van de woonplaats van de aanvrager) ook toegang moet krijgen tot de gegevens (cfr art. 50 van het jachtadministratiebesluit van 25 april 2014).
- **Randnummer [8]:** Artikel 3 van het ontwerp breidt de wapenuitrusting van de aangestelden van het Agentschap voor Natuur en Bos uit met geluidsdempers en nachtzichtapparatuur. Luidens artikel 2, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 26 juni 2002 'betreffende het voorhanden hebben en het

dragen van wapens door de diensten van het openbaar gezag of van de openbare macht', gelezen in samenhang met artikel 1, 9°, van voormeld koninklijk besluit, is het voorafgaand advies van de (federale) minister bevoegd voor justitie vereist voor het bepalen van de wapens en de munitie die behoren tot de reglementaire uitrusting van de aangestelde personeelsleden van het Agentschap voor Natuur en Bos met toezichts- of opsporingsbevoegdheden.

Ook de wijziging van die uitrusting is onderworpen aan die adviesverplichting, waarbij de toevoeging van "geluiddempers" en "nachtzichtapparatuur" (nachtkijkers) als een uitbreiding van de wapenuitrusting moet worden aangemerkt. Volgens het verslag aan de Vlaamse Regering is dit advies opgevraagd. De gemachtigde liet weten dat dit advies vooralsnog niet is verkregen.

Dat advies zal moeten worden afgewacht alvorens het ontwerp door de Vlaamse Regering kan worden goedgekeurd. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het ingewonnen advies nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

Repliek: Dit advies werd reeds in een vroeg stadium van de besluitvorming aangevraagd, alsook werden er diverse reminders gestuurd naar de bevoegde minister, met de vraag om advies te geven. Hierop kwam telkens geen antwoord. Gelet op het feit dat de bevoegde minister tijd genoeg had om bezwaren te uiten, indien die er waren, gaan wij er dan ook vanuit dat de bevoegde minister impliciet akkoord geeft voor deze wijziging. De steller van het besluit is dan ook van mening dat dit artikel niet geschrapt dient te worden.

- **Randnummer [9]:** AANHEF De rubriek 'Rechtsgronden' in de aanhef van het ontwerp moet worden aangepast aan hetgeen hiervoor is opgemerkt over de rechtsgrond voor het ontwerp, waarbij de bepalingen die in de rechtsgrondentabel worden vermeld moeten worden overgenomen in de aanhef, voor zover de voorgaande analyse dit niet tegenspreekt.

Repliek: De gevraagde aanpassing werd doorgevoerd.

- **Randnummer [10]:** ART 2 Teneinde geen twijfel te laten bestaan over de draagwijdte van de machtiging aan de gouverneur om een tijdelijk captatieverbod op te leggen, is het aanbevolen om de door de gemachtigde gegeven definities (betreffende 'oppervlaktewater' en 'capteren' in het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 op te nemen, al dan niet via een kruisverwijzing naar die decreetsbepalingen. Een vergelijkbare opmerking geldt voor artikel 13 (nieuw artikel 12) van het ontwerp (zie randnummer 12).

Repliek: De gevraagde aanpassing werd doorgevoerd.

- **Randnummer [11]:** ART 11 Het ontworpen artikel 13, 3°, van het Soortenbesluit bevat een uitzondering op het verbod om onder meer dode specimens van beschermde categorie 5-diersoorten onder zich te hebben, te vervoeren, te verhandelen, te ruilen of te koop of in ruil aan te bieden wanneer die specimens op geoorloofde wijze zijn verkregen uit het Verenigd Koninkrijk.

De ontworpen regeling heeft een impact op de gemeenschappelijke handelspolitiek van de Europese Unie op het gebied van goederen ten overstaan van het Verenigd Koninkrijk. Overeenkomstig de artikelen 3, lid 1, e), en 207 van het Verdrag 'betreffende de werking van de Europese Unie' (hierna: VWEU) is de Europese Unie exclusief bevoegd om de gemeenschappelijke handelspolitiek te regelen. Bijgevolg kan het Vlaamse Gewest volgens de Raad slechts regelgevend optreden als de lidstaten daartoe door de Europese Unie gemachtigd zijn of ter uitvoering van de handelingen van de

Europese Unie (artikel 2 van het VWEU). Bij gebrek aan machtiging vanwege de Europese Unie om die handel zelf te regelen en het gebruik van *ad hoc* machtigingen te vervangen door een algemene toelating, betreft het volgens de Raad een element van de gemeenschappelijk handelspolitiek waarvoor de lidstaten niet bevoegd zijn.

Evenmin kan er volgens de Raad een beroep worden gedaan op de Benelux-overeenkomst van 10 juni 1970 'op het gebied van de jacht en de vogelbescherming', niettegenstaande artikel 350 van het VWEU. Luidens artikel 9 van die overeenkomst is dergelijk verkeer slechts toegestaan met voorafgaande machtiging van de partnerlanden waar deze handelingen plaatsvinden.¹⁶ Nog afgezien van de vraag of met die overeenkomst kan worden afgeweken van de unierechtelijke regels over de invoer van vogels uit derde landen, wat immers op gespannen voet staat met een exclusieve bevoegdheid van de Unie en niet leidt tot een verdieping van de interne markt in het kader van de Benelux, moet worden vastgesteld dat die bepaling de instemming van het Verenigd Koninkrijk veronderstelt en geen basis kan vormen voor een unilaterale Vlaamse regeling.

Gelet op het voorgaande kan het ontworpen artikel 13, 3°, van het Soortenbesluit volgens de Raad geen doorgang vinden en moet artikel 11 van het ontwerp worden weggelaten.

Repliek: Dit artikel wordt geschrapt, zoals gevraagd door de Raad.

- **Randnummer [12]: ART 13** (nieuw artikel 12) Om de redenen vermeld in randnummer 10, verdient het aanbeveling om ook in het Soortenbesluit de woorden "oppervlaktewater" en "capteren" te definiëren.

Repliek: De gevraagde aanpassing werd doorgevoerd.

- **Randnummer [13]: ART 15** (nieuw artikel 14) Luidens het ontworpen artikel 31/5, § 3, van het Soortenbesluit zullen, na machtiging door het Agentschap voor Natuur en Bos, erkende voorzieningen voor de opvang van dieren specimens van invasieve uitheemse soorten die voor de Unie zorgwekkend zijn (de zogenaamde Unielijstsoorten) onder zich mogen houden, vervoeren en onderling uitwisselen.

De ontworpen regeling moet worden getoetst aan verordening (EU) nr. 1143/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2014 'betreffende de preventie en beheersing van de introductie en verspreiding van invasieve uitheemse soorten'. Artikel 7 van die verordening bevat namelijk een principiële verbod om Unielijstsoorten in te voeren, te houden, te kweken, in de handel te brengen, te gebruiken, uit te wisselen, zich te laten voortplanten en vrij te laten in het milieu. De verordening voorziet wel in een aantal afwijkingen op voormeld verbod, waarbij volgens het verslag aan de Vlaamse Regering voor de ontworpen regeling kan worden gesteund op de artikelen 19 en 31/4 van voormelde verordening.

De draagwijdte van het ontworpen artikel 31/5, § 3, van het Soortenbesluit kan bijgevolg slechts worden afgeleid uit een samenlezing ervan met verordening (EU) nr. 1143/2014, die rechtstreekse werking heeft. Daarom is het aangewezen om in het ontworpen artikel 31/5, § 3, van het Soortenbesluit telkens een verwijzing op te nemen naar de relevante bepalingen van de verordening zodat geen twijfel bestaat over de hypothesen waarin Unielijstsoorten naar een erkende voorziening voor de opvang van dieren kunnen worden overgebracht, en in welke hypothesen niet.

Repliek: Randnummer [13] vraagt meer verduidelijking omtrent de draagwijdte van het ontworpen artikel, met name welke Unielijstsoorten kunnen vallen onder dit artikel en welke niet en naar de mogelijkheid om te verwijzen naar relevante bepalingen van verordening (EU) nr. 1143/2014 om dit

duidelijk te maken. Art.19, 2. van verordening (EU) nr. 1143/2014, dat handelt over beheer van wijdverspreide invasieve uitheemse soorten, stelt dat beheersmaatregelen van zulke soorten bestaan uit dodelijk of niet-dodelijke maatregelen om een populatie van een invasieve uitheemse soort uit te roeien, ergo het ontworpen artikel 31/5, §3. Soorten waarop dit artikel niet van toepassing is, zijn diegene die vallen onder artikel 16 van de zelfde verordening, zijnde soorten waarvan voordien niet geweten was of ze op het grondgebied voorkwamen of soorten die eerder waren uitgeroeid en opnieuw voorkomen op het grondgebied. Op deze soorten is Art. 17, namelijk snelle uitroeiing van toepassing. Om het onderscheid te kunnen maken tussen een soort die valt onder art. 17, dan wel 19 wordt verwezen naar het surveillancesysteem en daaruit volgende literatuur¹ die aangeeft welke soorten aan- of afwezig zijn op het grondgebied. In het ontworpen artikel 31/5 §3 wordt opgenomen dat soorten die vallen onder art. 16, 2.a en 2.b van verordening (EU) nr. 1143/2014 niet vallen onder het ontworpen artikel, en dat enkel soorten die vallen onder artikelen 19 en 31, 4. van verordening (EU) nr. 1143/2014 gevat zijn door het ontworpen artikel.

- **Randnummer [14]:** ART 18 + 23 (nieuwe artikels 17 en 22) Artikel 18 (nieuw artikel 17) van het ontwerp wijzigt de erkenningsvoorwaarden waaraan moet zijn voldaan om als opvangcentrum voor wilde dieren te worden erkend. De vraag rijst of de opvang van wilde dieren onder het toepassingsgebied valt van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 'betreffende diensten op de interne markt' (hierna: Dienstenrichtlijn). In bevestigend geval kwalificeert de ontworpen erkenningsregeling als een vergunningenstelsel dat moet worden getoetst aan hoofdstuk 3 van de Dienstenrichtlijn.

Volgens de steller van het besluit is de Dienstenrichtlijn niet van toepassing omdat opvangcentra geen economische activiteiten uitoefenen. In het licht van deze toelichting lijkt inderdaad te kunnen worden aangenomen dat de opvang van wilde dieren geen economische activiteit is die gewoonlijk tegen vergoeding gebeurt (of kan gebeuren), waardoor de Dienstenrichtlijn niet van toepassing is.

In het verlengde daarvan kan ook worden aangenomen dat de ontworpen regeling voor de erkenning van de taxidienst voor wilde dieren (artikel 23, nieuw artikel 22, van het ontwerp) evenmin een economische activiteit is, zodat ook die erkenningsregeling buiten het toepassingsgebied van de Dienstenrichtlijn valt.

Repliek: Er wordt akte genomen van dit akkoord van de Raad.

- **Randnummer [15]:** ART 42 Bij artikel 42 (nieuw artikel 41) maakt de Raad volgende opmerkingen
 - 1) De vervanging van de meldingsplicht door een voorafgaande toelating, wat betreft het organiseren van hengelsportwedstrijden, werd toegelicht door de steller van het besluit. Op basis van deze toelichting kan worden aangenomen dat van de ontworpen toelatingsregeling op zich geen discriminerende werking uitgaat, dat zij is gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang en dat het nagestreefde doel niet door een minder beperkende maatregel kan worden bereikt (artikel 9 van de Dienstenrichtlijn).
 - 2) Omtrent de selectie van de kandidaten stelt de Raad vast dat de selectie van kandidaten en de vergunningsprocedure- en formaliteiten niet specifiek zijn geregeld in het ontwerp noch in artikel 12 van de Riviervisserijwet. Daaruit lijkt te volgen dat

1

https://pureportal.inbo.be/files/89350540/Dhondt_etal_2022_KaderVoorAanpakInvasieveUitheemseSoortenVlaanderen.pdf

het Agentschap voor Natuur en Bos op basis van het ontworpen artikel 16, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2013 bij overlappende aanvragen de voorwaarden zal vastleggen op basis waarvan zal worden bepaald aan wie een toelating zal worden verleend, zonder dat die voorwaarden bekend worden gemaakt.

Gelet op het transparantiebeginsel van artikel 12 van de Dienstenrichtlijn moet artikel 42 van het ontwerp in het licht van het voorgaande worden herzien zodat de Vlaamse Regering zelf de criteria vastlegt waardoor het Agentschap zich bij het toekennen van de toelatingen moet laten leiden. Bovendien mag de door de gemachtigde vermelde samenwerking met de organiserende clubs er niet toe leiden dat concurrerende marktdeelnemers invloed zouden hebben over de toekenning van toelatingen in weerwil van artikel 14, 6), van de Dienstenrichtlijn, of dat die toekenning afhankelijk zou worden gemaakt van economische criteria in weerwil van artikel 14, 5), van de Dienstenrichtlijn.

Het ontwerp moet in die zin worden aangevuld.

Repliek: Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad, wordt in artikel 41 een nieuw punt 2° toegevoegd, dat een tweede lid aan paragraaf 1 toevoegt dat luidt als volgt:

“Bij tijdige aanvraag wordt de toelating zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, standaard door het agentschap verleend, behalve in de volgende gevallen:

1° de aanvrager is de voorwaarden van eerdere toelatingen met betrekking tot hengelvangstregistratie nog niet nagekomen;

2° er zijn meerdere aanvragen voor wedstrijden die op dezelfde locatie en tijdstip plaats vinden. In dat geval wordt een overleg georganiseerd tussen de betrokken aanvragers waarbij gezocht wordt naar een alternatieve locatie of tijdstip voor de wedstrijden. Het agentschap kan zich hierbij laten bijstaan door een hengelvereniging die een overkoepelende werking heeft op niveau van Vlaanderen. Indien bij dit overleg geen consensus wordt bereikt, wordt de toelating verleend op basis van volgende afnemende prioritering:

- a) internationale wedstrijden met deelnemers uit meer dan één land;
- b) nationale wedstrijden met deelnemers uit meer dan één provincie;
- c) lokale wedstrijden met deelnemers uit dezelfde provincie;
- d) de wedstrijd met de meeste deelnemers.”;

- **Randnummer [16]: ART 44** In het ontworpen artikel 19 van het Soortenschadebesluit wordt het Agentschap voor Natuur en Bos gemachtigd om bijlage 3 van datzelfde besluit, zoals te vervangen door artikel 45 van het ontwerp, te wijzigen. De Raad van State heeft er al meermaals op gewezen dat de toekenning van regelgevende bevoegdheid aan een ambtenaar die geen politieke verantwoordelijkheid draagt enkel kan worden aanvaard wanneer het gaat om maatregelen die een beperkte en technische draagwijdte hebben.

De ontworpen delegatie betreft weliswaar een technisch aspect, maar de draagwijdte ervan is niet beperkt. Bijlage 3 zal immers de waterwegen oplijsten waarin vissen tijdens paaitijd en 's nachts toegelaten is, waarbij het vissen in een waterweg die niet op die lijst is opgenomen als een milieu-inbreuk zal worden gekwalificeerd en bijgevolg administratiefrechtelijk kan worden gesanctioneerd (bijlage XXXIV van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 ‘tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’, zoals vervangen door artikel 7 van het ontwerp).

Bijgevolg kan die delegatie aan het Agentschap Natuur en Bos volgens de Raad geen doorgang vinden.

Repliek: Artikel 44 werd geschrapt.

- **Randnummer [17.1]: ART 53** (nieuw artikel 51) In de ontworpen artikelen 13, 7° en 8°, van het Jachtadministratiebesluit wordt bepaald dat de arrondissementscommissaris het jachtverlof of de vergunning weigert als personen veroordeeld zijn wegens een schending van sommige voorschriften in het Soortenbesluit of het Jachtdecreet. In elk van de ontworpen bepalingen wordt gestipuleerd dat ze “gelden” voor 12 maanden bij een eerste veroordeling, voor 5 jaar bij een tweede veroordeling en definitief bij een derde veroordeling.

De Raad beveelt aan om de ontworpen artikelen 13, 7° en 8°, van het Jachtadministratiebesluit aan te passen, zoals door de Raad gesuggereerd, met het oog op een duidelijkere formulering.

Deze opmerking geldt *mutatis mutandis* ten aanzien van het ontworpen artikel 14, 5°, 6°, en 7°, van het Jachtadministratiebesluit (artikel 54, nieuw artikel 52, van het ontwerp).

Repliek: De gevraagde aanpassing werd doorgevoerd. Dit leidde tot een grondige herformulering van artikelen 51 en 52, waarbij aan de bezorgdheden van de raad omtrent onduidelijkheid in de aanvankelijke formulering werd tegemoet gekomen, en de termijnen van de weigering van een jachtverlof of jachtvergunning eenduidig worden vastgelegd voor elke in deze artikelen benoemde situaties.

Randnummer [17.2]: ART 53 (nieuw artikel 51) In het ontworpen artikel 13, 3°, van het Jachtadministratiebesluit (artikel 53, 1°, van het ontwerp) wordt gestipuleerd dat de arrondissementscommissaris een jachtvergunning of jachtverlof weigert aan personen die veroordeeld zijn wegens een jachtmisdrijf, althans voor zover het misdrijf sinds minder dan twaalf maanden voor de aanvraag aan de arrondissementscommissaris bekend is, tenzij het onder meer gaat om een misdrijf zoals vermeld in het ontworpen artikel 13, 8°, van het Jachtadministratiebesluit. Uit deze bepaling valt dus af te leiden dat een vergunning moet worden geweigerd als een aanvrager tot een dergelijk jachtmisdrijf werd veroordeeld, zelfs wanneer de veroordeling langer dan een jaar geleden is.

De Raad vraagt zich af hoe die onbepaalde duur zich verhoudt tot de termijnen uit het ontworpen artikel 13, 8°, van het Jachtadministratiebesluit.

Het strekt volgens de Raad tot aanbeveling om het ontworpen artikel 13 van het Jachtadministratiebesluit te herwerken, zoals toegelicht in het advies.

Repliek: De gevraagde aanpassing werd doorgevoerd. Dit leidde tot een grondige herformulering van artikelen 51 en 52, waarbij aan de bezorgdheden van de raad omtrent onduidelijkheid in de aanvankelijke formulering werd tegemoet gekomen, en de termijnen van de weigering van een jachtverlof of jachtvergunning eenduidig worden vastgelegd voor elke in deze artikelen benoemde situaties.

- **Randnummer [18]: ART 58** (in nieuw besluit geschrapt) In het bij artikel 58 (in nieuw besluit geschrapt) van het ontwerp vervangen artikel 23, 6°, van het Jachtadministratiebesluit wordt bepaald dat de afzonderlijke jachtterreinen die tot de WBE behoren, zo moeten zijn gelegen dat een WBE-werkingsgebied gevormd kan worden dat voldoet “aan de bepalingen van de minister”.

Het strekt volgens de Raad tot aanbeveling om het ontworpen artikel te herwerken, zoals toegelicht

in het advies.

Repliek: De bepaling in kwestie werd geschrapt, waardoor deze opmerking niet meer relevant is.

- **Randnummer [19]: ART 59** (in nieuw besluit geschrapt) In het ontworpen artikel 30, tweede lid, 6°, van het Jachtadministratiebesluit (artikel 59 van het ontwerp) wordt bepaald dat de grens van een erkende WBE wordt aangeduid als een doorlopende lijn die een gesloten figuur vormt. De grens van een WBE-werkingsgebied mag de grens van een ander WBE-werkingsgebied *en het gewest niet overlappen*.

Het strekt volgens de Raad tot aanbeveling om het ontworpen artikel te herwerken, zoals toegelicht in het advies.

Gelijkaardige aanpassingen dringen zich *mutatis mutandis* op met betrekking tot de afbakening van de jachtterreinen in het ontworpen artikel 30, tweede lid, 3° en 5°, van het Jachtadministratiebesluit.

Repliek: De bepaling in kwestie werd geschrapt, waardoor deze opmerking niet meer relevant is.

Randnummer [20]: ART 60 (in nieuw besluit geschrapt) Het ontworpen artikel 31, § 1, van het Jachtadministratiebesluit regelt de procedure bij de goedkeuring van nieuwe jachtplannen. Vooraleer volledig nieuwe jachtplannen kunnen worden goedgekeurd, moet voor elk betrokken perceel een schriftelijk bewijs van het jachtrecht worden voorgelegd. Wanneer jachtplannen ontstaan door het samengaan van meerdere jachtterreinen van jachtrechthouders, of door het samengaan van meerdere jachtterreinen in een nieuwe WBE, en indien het voorgestelde nieuwe jachtplan geen wijzigingen bevat ten opzichte van het reeds goedgekeurde jachtplan, moet dit schriftelijk bewijs niet worden voorgelegd.

Luidens artikel 7, eerste lid, van het Jachtdecreet is het “verboden te eniger tijd en op enigerlei wijze te jagen op andermans grond zonder uitdrukkelijke toestemming van de eigenaar of zijn rechthebbende. In geval van betwisting over het jachtrecht op hetzelfde perceel heeft hij die een schriftelijk bewijs van het jachtrecht kan voorleggen, het jachtrecht”.

De vraag rijst of er na het ontstaan van een nieuw jachtplan door het samengaan van verschillende jachtterreinen, zonder meer kan worden aangenomen dat elk van de betrokken jachtrechthouders de uitdrukkelijke toestemming van de eigenaar of zijn rechthebbende geniet om op elk jachtterrein van het samengevoegde jachtplan de jacht uit te oefenen.

Er werd aan de gemachtigde gevraagd waarom er bij het samengaan van jachtterreinen geen bewijs van het jachtrecht wordt gevraagd. Het antwoord van de gemachtigde overtuigt niet. Doordat geen enkel bewijs van het jachtrecht moet worden geleverd, kan het jachtplan worden goedgekeurd in hoofde van personen die geen toestemming bezitten om op de desbetreffende gronden te jagen. Daardoor garandeert het ontworpen artikel 31, § 1, van het jachtadministratiebesluit onvoldoende dat de in artikel 7, eerste lid, van het Jachtdecreet bedoelde toestemming verleend is. Bovendien toont de gemachtigde onvoldoende aan waarom het schriftelijke bewijs niet vereist is bij het samengaan van goedgekeurde jachtplannen, maar bij andere wijzigingen aan goedgekeurde jachtplannen wel (zie bv. *infra* de bespreking van artikel 61).

Repliek: De bepaling in kwestie werd geschrapt, waardoor deze opmerking niet meer relevant is.

- **Randnummer [21]:** ART 61 (in nieuw besluit geschrapt) In het ontworpen artikel 31/1, § 2, eerste lid, van het Jachtadministratiebesluit wordt bepaald dat bij de aanvraag tot verwijdering van een perceel uit een jachtplan, een schriftelijk bewijs moet worden gegeven van het jachtrecht. Als dat schriftelijk bewijs *niet* wordt voorgelegd, wordt het verzoek door de arrondissementscommissaris onontvankelijk verklaard. Deze bepaling is enkel van toepassing als de aanvraag afkomstig is van een andere persoon dan de houder van het jachtplan zelf.
Uit het ontworpen artikel 31/1, § 2, tweede lid, van het Jachtadministratiebesluit volgt evenwel dat, indien geen schriftelijk bewijs wordt voorgelegd, het perceel geen onderdeel meer kan uitmaken van het jachtplan waarin het oorspronkelijk was opgenomen.
→ Het gebrek aan een schriftelijk bewijs kan niet tegelijkertijd tot de onontvankelijkheid én de gegrondheid van de aanvraag leiden. Artikel 61 (nieuw artikel 59) van het ontwerp moet worden gewijzigd opdat deze tegenstrijdigheid wordt verholpen.

Repliek: De bepaling in kwestie werd geschrapt, waardoor deze opmerking niet meer relevant is.

- **Randnummer [21.2]:** ART 61 (in nieuw besluit geschrapt) In het ontworpen artikel 31/1, § 4, van het Jachtadministratiebesluit wordt bepaald dat, wanneer de aanpassing van het jachtplan betrekking heeft op de overdracht met wederzijdse toestemming, de verschillende partijen slechts een ondertekend akkoord van de overdracht bij hun verzoek moeten voegen. Een bewijs van het jachtrecht moet niet worden geleverd door de nieuwe houder van het jachtplan. Zoals hiervoor werd opgemerkt, veronderstelt artikel 7, eerste lid, van het Jachtdecreet evenwel dat het verboden is om te jagen op andermans grond zonder uitdrukkelijke toestemming van de eigenaar. Aan de gemachtigde werd gevraagd waarom geen enkel bewijs van het jachtrecht moet worden voorgelegd.

→ Doordat geen enkel bewijs van het jachtrecht moet worden geleverd, kan het jachtplan worden goedgekeurd in hoofde van personen die geen toestemming bezitten om op de desbetreffende gronden te jagen. Bijgevolg garandeert het ontworpen artikel 31/1, § 4, van het Jachtadministratiebesluit onvoldoende dat de in artikel 7, eerste lid, van het Jachtdecreet bedoelde toestemming verleend is.

Repliek: De bepaling in kwestie werd geschrapt, waardoor deze opmerking niet meer relevant is.

- **Voetnoot [7]:** overweeg of het zinvol is om bevoegdheden bij AC's te leggen, omdat die afgeschaft zullen worden

Repliek: De keuze van de Vlaamse Regering om de afgifte van jachtverloven in handen van de arrondissementscommissaris te leggen berust op de dubbele bevoegdheid van de arrondissementscommissaris. De arrondissementscommissaris heeft naast een Vlaamse bevoegdheid inzake jacht ook een federale bevoegdheid inzake openbare veiligheid. Geen enkele andere ambtenaar bezit deze dubbele bevoegdheid. Vanuit die bevoegdheid voor openbare veiligheid kan hij gegevens laten opvragen in het Centraal Strafregister. De meeste arrondissementcommissarissen hebben ook een takenpakket inzake wapens en kunnen vanuit dat perspectief eveneens gegevens laten opvragen in het Centraal Strafregister.

Bovendien zijn de arrondissementscommissarissen bevoegd voor jacht ook nog eens volledig onafhankelijk van de andere Vlaamse diensten bevoegd voor jacht, wat hun objectiviteit in deze materie ten goede kan komen.

Overige technische wijzigingen

- In artikel 29 wordt bij de opname van goudjakhals in bijlage 1 van het Soortenbesluit naast categorie 2 ook categorie 4 aangeduid. Dit geldt als voorafname op het mogelijks opnemen van de soort als jachtwild in artikel 3 van het Jachtdecreet.
- Met het oog op een optimale synergie tussen de jachtwetgeving en de wapenwetgeving werd in artikel 53 een technische toevoeging gedaan. Zo wordt niet alleen informatie over de intrekking van een jachtverlof of jachtvergunning, maar ook over de weigering van een jachtverlof of jachtvergunning gedeeld met de diensten die belast zijn met de controle op de wapenwetgeving. Een jachtverlof of jachtvergunning is immers een wettelijke basis voor het bezit en gebruik van wapens. Zowel bij de intrekking van een jachtverlof of jachtvergunning, als bij het weigeren van een jachtverlof of jachtvergunning vervalt die wettelijke basis tot wapenbezit en wapengebruik. In het kader van diezelfde synergie werken de bevoegde diensten momenteel aan een gedigitaliseerde en geautomatiseerde informatie-uitwisseling, inclusief afstemming over het GDPR aspect daarbij. In dat opzicht is een sluitend wettelijk kader voor alle datastromen belangrijk.
- In artikel 57 wordt toegevoegd dat niet enkel een Belgisch rijksregisternummer of BIS-nummer maar ook een Belgisch ondernemingsnummer als ingang kan dienen voor het principe van unieke gegevensinzameling via het digitale platform.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Voorliggend wijzigingsbesluit bundelt diverse aanpassingen aan de Vlaamse soorten-, jacht- en riviervisserijwetgeving, evenals aanverwante wetgevingen.

De aanpassingen hebben hoofdzakelijk betrekking op technische wijzigingen (aanvullingen, verduidelijkingen, correcties), met relatief geringe impact, waarbij de rationale van de actuele wetgeving niet significant wijzigt. Doel is het verbeteren van de duidelijkheid en handhaafbaarheid van de wetgeving, of het wegwerken van hiaten in de wetgeving. Tegelijk worden een aantal bepalingen aangepast ingevolge wijzigingen in reglementering op federaal, Benelux of Europees niveau. Verder worden enkele technische correcties en aanpassingen doorgevoerd en wordt de wetgeving geactualiseerd. Het betreft:

- Diverse technische wijzigingen in de soortenwetgeving:
 - o wegwerken van een hiaat m.b.t. het houden van invasieve uitheemse soorten bij erkende voorzieningen voor de opvang van dieren (artikelen 14 en 33);
 - o verduidelijking van de modaliteiten van een beheerregeling (artikelen 13, 15 en 16);
 - o herziening van de voorwaarden voor erkenning en subsidiëring van erkende opvangcentra voor wilde dieren en van taxidiensten voor wilde dieren (artikelen 8, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 33 en 80); bij de implementatie zal overlegd worden met de dienst Dierenwelzijn van het Departement Omgeving van de Vlaamse overheid;
 - o toevoeging van de soorten goudjakhals, raaf en Europese aal aan de lijst van beschermde soorten in bijlage 1 van het soortenbesluit (artikel 29);
 - o verduidelijking van de bestrijdingsmogelijkheden van bijlage 3 en 3/1 van het soortenbesluit (artikelen 31 en 32);
 - o schadevergoeding enkel voor geregistreerde dieren (artikel 34);
- Diverse technische wijzigingen m.b.t. jachtvoorwaarden en jachtadministratie:
 - o versnelde melding van afschot grofwild (artikelen 70, 71 en 72), waarbij Vlaanderen op termijn streeft naar een administratieve vereenvoudiging bv. doormiddel van een QR code-systeem;
 - o mogelijkheid tot correspondentie via e-mail met ontvangstbevestiging (artikel 63);

- verduidelijking van de procedure voor goedkeuring van de begroting van het jachtfonds (artikelen 59 en 60);
- verduidelijking van de regeling omtrent het overleg over de aanpak van bepaalde wildsoorten (artikelen 73 en 74);
- wettelijke verankering van het digitaal platform voor de ontvangst en de verwerking van de administratieve verplichtingen inzake jacht (artikelen 46, 55, 60, 57, 62 en 80);
- schrappen van vrijstellingen voor een aantal personen i.k.v. het verkrijgen van een jachtverlof (artikel 49);
- schrappen van de gelijkwaardigheid van het getuigschrift van het Franse jachtexamen (artikel 50);
- wijzigingen m.b.t. de timing en de wijze waarop ingeschreven kandidaten voor het jachtexamen worden opgeroepen (artikel 58);
- verhogen van de veiligheid van jacht en bestrijding met vuurwapens in natuurgebieden met een goedgekeurde toegankelijkheidsregeling en in domeinen die onbeperkt toegankelijk zijn voor voetgangers (artikel 66)
- toelaten van het gebruik van nachtzichtapparatuur en geluidsdempers voor de bijzondere jacht en bestrijding van wilde zwijnen, voor zover deze wapens zijn toegelaten door de federale wapenwet (artikel 67);
- Herziening van de soorten- en jachtwetgeving i.f.v. verbeterde handhaving m.b.t.:
 - de middelen, installaties en methoden waarvan het gebruik of het bezit verboden is (artikel 29);
 - de bestrijding van invasieve uitheemse soorten (artikel 32);
 - de modaliteiten voor de identificatie en dagelijkse controle van kastvallen en kooivallen (artikelen 31, 32 en 74);
 - de modaliteiten voor het aanbrengen van grofwildlabels (artikel 75)
 - het uitbreiden van de rechtsbasis voor het weigeren van een jachtverlof (artikelen 51 en 52);
 - het bezorgen van een afschrift van het intrekken van een jachtverlof aan de natuurinspectie (artikel 53);
- Toevoeging van een beperking op het gebruik van alcohol, medicijnen en drugs bij het gebruik van vuurwapens (artikelen 31, 32 en 73);
- Aanpassing van de reglementaire uitrusting van sommige ambtenaren van het Agentschap voor Natuur en Bos (artikel 3);
- Diverse technische wijzigingen m.b.t. de visserijwetgeving:
 - vervangen van de negatieflijst voor vissen in de paaitijd en voor nachtvisserij door een positieflijst (artikelen 37 tot en met 43);
 - bestendigen van de terugzetsplicht voor het vissen in de IJse en de Zwalm (artikel 38);
 - wijzigingen m.b.t. de minimummaten voor het in bezit houden van zeevissoorten (artikel 40);
 - herziening van de regeling m.b.t. organisatie van hengelvijdsporten (artikel 41);
- Administratieve vereenvoudiging m.b.t. de aanvraag voor vergunningsplichtige vegetatiewijzigingen in het kader van de afstemming op de omgevingsvergunning (artikel 1);
- Aanpassingen aan het milieuhandhavingsbesluit, als gevolg van de wijzigingen in dit wijzigingsbesluit (artikelen 4 tot en met 7);
- Diverse aanpassingen aan gewijzigde terminologie en actualisering van de wetgeving (artikelen 11, 25, 26, 34, 35, 36, 48, 54 en 61);
- Diverse aanpassingen aan de gewijzigde organisatie van het ANB (artikelen 9, 10, 27, 28, 44, 45, 47, 64, 65, en 66).

Er wordt een wijziging aangebracht in de regeling omtrent publieke consultatie van natuurbeheerplannen, waardoor niet publiek toegankelijke militaire domeinen van consultatie vrijgesteld worden (artikel 76).

Tenslotte wordt de mogelijkheid geschapen tot instellen van een tijdelijk captatieverbod ter bescherming van vegetaties en soorten in het geval van aanhoudende droogteperiodes, en heft dit verzamelbesluit het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen integraal op (artikelen 2, 12, 78 en 79).

Het besluit werd via eerdere wijzigingen al grotendeels opgeheven en bevat momenteel enkel nog twee bepalingen, die ondertussen deel uitmaken van andere regelgeving (o.a. VLAREM II, mestdecreet, KLIP). De aanhoudende periodes van droogte waarmee Vlaanderen reeds geconfronteerd werd en volgens de klimaatscenario's vaker zal worden, vereisen een andere omgang met o.a. bemalingswater dat wordt opgepompt en motiveren een verhoogde focus op het infiltratiebeleid en een kader voor het aanvullen van het grondwater. Hiervoor worden de nodige beleidsmatige initiatieven uitgerold waarbij de kwalitatieve bescherming van het grondwater verzekerd wordt. Het besluit van 27 maart 1985 zorgde binnen de tijdsgeest van toen voor een zeer generieke bescherming van het grondwater, maar die gelet op de hierboven aangehaalde regelgeving en beleidsdoelstellingen beperkend werkt.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Voor de artikelsgewijze bespreking wordt er verwezen naar het verslag aan de leden van de Vlaamse Regering, als bijlage bij deze nota gevoegd.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

Het aldus aangepaste en als bijlage toegevoegde ontwerpbesluit heeft geen andere weerslag op de begroting, het personeelskader en de personeelsbudgetten van de Vlaamse Gemeenschap of op de lokale besturen dan aangegeven in de nota aan de leden van de Vlaamse Regering bij de principiële goedkeuring .

4. VERDER TRAJECT

Dit voorontwerp van besluit wordt definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering, en vervolgens gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar goedkeuring te geven aan het bijgaande ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van de regelgeving over soorten, soortenschade, wapens, visserij en jacht, tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen en tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 betreffende de natuurbeheerplannen en de erkenning van natuurreservaten;
- 2° de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme te gelasten het voormelde besluit van de Vlaamse Regering in extenso te laten publiceren in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlagen:

- het goed te keuren ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering;
- het advies van de Raad van State;
- het verslag aan de leden van de Vlaamse regering.